

A LAP ALAPÍTÓJA: RÁROHA F. DEZSŐ

Bűnbánat

Csak néhány napja, hogy magunk mögött hagytuk a farsangot és beléptünk a húsvét böjtjébe. De a bűnhánók csoportja már lőt-fut, hogy a féktelen tivornya bálók és mulatságok ködös levegőjében megfogamzott bűnökre bocsánatot nyerjenek.

Hamyázó szerda ködös reggelén ezek a bűnbocsánatot keresők még mámoros fejel és kéjes arccal tárgyalták a farsangi éj sikamlós eseményeit és hangos kacajba törtek ki egy-egy esiklandós történet elbeszélésén.

A félredobott álarconok és jelmezeken még érezni a bűn undorító szagát. De gazdájuk már mellet verve bűnbocsánatért eseng, hogy a közelgő húsvét nagy ünnepén megtisztulva csodálhassa a megváltás nagy művét.

Ezeket látva és tudva, fájdalom nyilalik szívembe, miért van ez így? Miért szükséges, hogy száz-ezrek a bálák istenének hódoljanak, amikor milliók szeméből ömlik a könny. Tisztetségben megöszült családapák, özvegy asszonyok, éhes gyermekek segélykiáltását pedig a ránk boruló ég, mint vészes morajlást veri vissza.

Magadról megfélekedett embertársam nem veszed észre, hogy milyen sűrű sötét felleg terpeszkedik szét? Nem látod, hogy az arccok, amelyeket ott

hon, vagy az utcán járva látsz, mint lesznek napról-napra ráncosabbak, komorabbak, félelmesek, és végül kétségbeesést kifejezők? Szenvedések viharzó tengerre puszítja, tépi rongyokká az emberek lelkét és még vannak, akik egy farsangi szezon éjszakáin szenvedélyektől fűtve izgatottan lejtik partnereikkel a halál táncát.

Meddig megy ez így? Soha nem lesz vége? Meddig ámtod és csalogod meg önmagad? Nyíltan meg kell mondanom, hogy hiába való mostani böjtöd és imádságod, ha az igazi megtérés útjára nem lépsz. Nem ér az semmit, hogy most önmegtartóztató vagy és a jövő farsangban minden megbánt bűnödöt újból éled és folytatod, ahol elhagytad. Ha nem hat meg a nagypénteki szomorú esemény és nem vidámit fel a húsvéti feltámadás annyira, hogy bűneidről végleg megszabadulj, bűnbocsánat számodra nincs!

Edes magyar népem, a böjti napok legvének számodra tényleg a megtisztulás napjai. Ha eddig a bűn ingoványos lapján jártál, ezután lépj a biztos talajra és haladj azon az úton, amelyen egy súlyos kereszt Golgothára vitelekor a porba mélyen szántott nyom maradt.

Ezen az úton haladt egykor Jézus keresztjét hordozva, hogy arra felfészítve meghaljon és a

feltámadás által részedre örök életet biztosítson, ha neki teljesen átadod magad és bűneidtől örökre bűtüst veszel.

Készüljünk mindnyájan, Jézus fogadtatására. hogy a jeruzsálemi djadalmas fogadtatásnál is szebbet nyujtsunk, ha Jézus még egyszer eljön hozzánk. Mutassuk meg életünkkel mindazoknak, akik még nem értik, mit jelent a bõjt és hogy a Jeruzsálemen kívüli Golgotha részünkre nem csak történelmi esemény színhelye volt, hanem több minden kincsnel, mert a kereszt tövében vérrrel áztatott föld mutatja az utat a mennybe.

Lelkünkben megkondult s mélyen búgó harang — mint az alkonyatkor nyugovóra hívó harang szava — emlékeztessen minket a dicső életre és hogy alázatos szívvel, meghajtott fõvel, de felemelt kezekkel zsongjon ajkunkról e magasztos ének:

Oh imádott nagy szeretet

Ki a Golgothára ment!

Bárcsak volna a Te Képed

Vésve jól, szívembe bent.

Tomí.

Az engedelmisség

(A szenvedés értelme és célja)

(Folytatás.)

Zsid 5, 8: Jóllehet jiu volna, mindazáltal azokból, amelyeket szenvedett, megtanulta az engedelmisséget: szavak, melyek egyenest az Uról ercednek. Vajjon megtapasztaltad-e már, hogy mennyire bejagazolódnak ezek Isten valamennyi gyermeke életében is. A szenvedés kohója: nem-e épen ez az engedelmisség szülõhelye? Vajjon az Isten akaratának való tökéletes megadásnak betetőzõ kegyelme nem-e a szenvedések iskolájában munkáltaik-e ki jobban, mint bárhol másutt? Lépj olykor egy ily szenvedések kamarájába! Ebben is rejlik az a bizonyos Istenbe való elzárkózás. Sõt éveket tölthet a lélek a szenvedések iskolájában. Csak olykor ád a vágnak kifejezést, hogy *bár volna el e*

pohár! ámde mosoly is suhan a bágyadt arcon át és hirtelen már ily szavak hagyják el a remegõ ajkakat: *Ha Isten is akarja!* Nem az õ személyess akarata, hanem az Istené: ez az elsõ gondolat. A szenvedõ lelke, élte és szavai egyaránt tesznek bizonyosságot a nagy igazságról: *tökéletes behódolás Isten akaratának.* Es csodálatoskép — nem tudjuk hogyan — de valamiképp az engedelmisségnek, az Isten akaratának való tökéletes alárendeltség szemlének kifejezésére, a szenvedés olvasztó kohója alkalmasabb: bármely más élettapasztalással. Hány közülünk való erős akaratu férfiú és nõ bizonyíthatja ennek való igazát!

Jellemzõ történetet mondott el egyszer egy barátunk. Egy hölgy Svájcban nyaralt. Barangoló

Merengés

Sír a citera, zokog a kebel...

Az éneklõknek hangja elnémult...

Hegedlünk a fűzjácson lógnak.

Lelkünkre sötét éjszaka borúlt...

Csak a szív dobog, szív, mely nem alhat:

Eber, vígyázó, mindig reménylõ...

Amíg csak lüktet piros életet,

Nem nyugszik soha, mindig remél õ...

Kopár, kietlen, búskomor minden...

A nap bánatos, a hold kedvtelen...

A millió csillag könnyeket hullat

Titkos, vészjósló, hosszú éjjeken...

A koldus zokog, az árva jajgat;

Milliók tömegek kenyérért sírnak...

Ridég halálútal egyre tárgyalnak:

Érdemes menni? Vágy maradjanak?!

Fájó némaság, tenger borzalom...

A nap szívesen helyére siet...

A hold felhõknek játylába bújhat...

Órulnek, ha nem kell látni ilyet.

Ha nem látják a sok ruhálatlant,

Ehezõk jakó, színtelen arcát...

Nem hallják a sok átkot, jajt panaszt,

Ongyilkosoknak vonagló harcát.

Nincs reménység, segítség sehol?

Mindenki csaló, mindenki kapási?

Ki hoz nappalt, fényt, hosszú éjünkre?

Honnan lehetne segélykézt kapni?

sai közben egy nap a hegyoldalokon mászva, egy cserényt pillantott meg. Odaérve, megkereste a bejáratot és benézett. Ott ült a pásztor s körülötte fekdű: a nyáj. Közel hozzá, egy szalmarakáson elkülönülten egy magányos bárány. Szemvedni látszott. Közelebről nézve, észrevette hölgyünk, hogy a bárány egyik lába el volt törve. Azonnal rokonszenv ébredt fel benne a beteg állat iránt. Kérdőleg tekintett a pásztorra: «Hogy történt ez?» Nagy megdöbbenésére a pásztor így felelt: «Asszonyom, én törtem el annak a báránynak a lábát.» Fájdalom suhant át a látogató arcán. Látva ezt a pásztor, magyarázatra fogott. «Asszonyom, nyájam valamennyi báránya közül ez volt a legcsökönyösebb. Nem akart engedelmeskedni hívásomnak. Semmikép sem volt hajlandó azon az ösvényen menni, amelyen a nyájat vezetem. Nem egyszer, veszedelmes szakadékok és ijesztő mélységek szélére kóborolt el. És nem elég, hogy ő maga szófogadtalan volt, de nyájam más bárányát is eltérítette. S minthogy már előzetesen is volt tapasztalatom az ilyfajta báránnyal, — eltörtem a lábát. Az első napon, amint az eséllyel feléje közeledtem, harapni próbált. Erre magára hagytam két napig. Azután mentem csak ismét vissza hozzá. És most — nemesak, hogy elfogadta az esélyet, de meg is nyalta kezemet és minden jelét igyekezett adni nemesak a belelyugvásnak, de még a szeretetnek is. És most engedjér még valamit mondanom Önnek! Mire ez a bárány jól lesz — aminthogy nemskóra lesz is — — ez lesz nyájammak mintabáránya. Egyik sem fogja hangomat oly gyorsan meghallani, mint épen

*Bizatok! — Ki az?... Ki ilyen bátor,
Hogy fájó szívünk, szavával bántja?
Bizatok? Mi ez? Kiben bizhatunk,
Hogy bajunk terhét rórlunk lerántja?*

*Én vagyok Jézus! Bizva-bizatok!
Fáradt vándorok, roskadt éhezők,
Reményt vesztettek, lúzas betegek,
Kétségbeesett, lelki szenvedők!*

*Citera hallgass! Örvendez kebel!
Az éneklőknek hangja megújult...
A hegedűnk vidáman szólunk...
Lelkünkre örök békeség borult...*

*Te szív, csak dobogj, szív, mely nem alhat,
Eber, vigyázó, mindig reménylő...
Igaz és hűséges Szabadítóval
Megáldolt téged a nagy Teremtő.*

(5)

ez. Egyik sem fog oly szorosán követni. Ahelyett, hogy eddig társait eltérítette, most példa és vezető lesz az önféjük számára, hogy mint ő magát, úgy azokat is hívásomra az engedelmesseg ösvényére terelje. Rövidesen tökéletes átalakulás megy végre e rakoncátlan bárány életében. Megtanult engedelmeskedni szenvedéseiből.

Testvérem, Barátom! a meghíúsult tervek szenvedésén át, (tervek, amelyek életednek legkeservesebb csalódását okozták) a kifosztottság szenvedésén át (megfosztva lenni — lelkednek kimondhatatlanul drága — kedveseidnek jelenlététől), a földi veszteségek és vagyoni romlás okozta szenvedésén át; a szenvedésén át, melyet mások akarata és bűne okozott néked; a szenvedésén át, melyről úgy vélted, hogy a megtört hit és egy megtört szív örvényének szélére juttat már; óh, ti szenvedő Barátaim, szívetek és lelketek haláltusáján át — Isten, az örökkévaló szeretet és irgalomnak Istene — mégis-mégis csak: *Éltetekbe* akarja *írásdani* azt a legmagasztosabb áldást, amely kimondhatatlanul gazdagítani és megdicsőíteni hivatott ezt az életet: *az isteni akaratnak tökéletesen behódoló emberi akarat* áldását.

Oh, és ez a magadtadás az Isten akaratába! — minő hely is ez a ti számotokra! Többet ér ezüstnél, aranynál, többet minden beteljesült vágnál és becsvágnál, többet a barátság minden édes-ségénél, többet minden emberi dicséret és magasztalásnál, a szerencse legjobb eshetőségeinél; igenis több ez a legmagasabb földi célnál, dicsőbb a legnemesebb emberi küzdelemnél, a leggazdagabbja, legmélyebbje minden áldásoknak: *elrejtve, belemecrüve, elyelve lenni Isten akaratában* — *minder időre és minden körülmények között. Ez az, amire Isten tanítani akar szenvedésén át. A békének és hatalomnak ama rejtekébe* akar vonni: a szenvedés és csalódások útján — *ahonnan a világ ki nem lakottathat.* S így az, ami oda vezet — legyen az bár a legmagasabb ár, melyet szenvedésben, sőt talán vérben is fizetsz — óh, mennyire érdemes rá!

«Az Ó akaratán kívüli élet»-nek mégcsak gondolatára is — bármi nagy ár: csekélynek tűnik, ha az az ár — Isten szerint — alkalmas: belevinni miüket az Ó akaratába! Mintsemhogy lemondani erről, semmitsem kimélhetünk meg életünkől, ha — és ami által — ez végbemehet.

Akkor pedig, amidőn Isten a *szenvedésben is békétűrő-engedelmeségből az Ó akaratának biztonságos helyére* bevitt miüket már, akkor: Isten hozzáfoghat gyermeknevelésének következő *gazdag eredménye* gimunkálásához s ez:

a *gyümölcsözés. «Gyümölcsöt adj»* 11. v.

(Folyt. köv.)

Oktass engem!

És a te jó lelkeket adád nekik, hogy őket oktáná; és mannádat nem vonád meg szájtól és vizet adál nekik szomjúságukban. Neh 9, 20.

Az ember jogainál fogva oktatja, tanítja a szolgálatába adott állatokat, sőt az emberek egymást is szeretnék oktatni, de ki volna az, aki a fékevesztett Embert oktatná?

Az állat megsejti a közlő veszélyt, de ki figyel erre? Az Embernek azonban módjában van, a veszély ellen felkészülni.

Ember! Kicsoda és micsoda ez az Ember? Hiszen olyan a lépése, beszéde, tekintete mint egy fejedelmé, a teremtet mindenség Fejedelmé, aki a Királynak barátja! De lám, mégis milyen tanács-talan a lelkivilága; sötétség, ármányosság, Bűn fészkel benne, melyet az önzés hiú szárnyai — magamért mindent, mindent magamért — melengtetnek. Kicsoda ez az Ember? Nézd Alkotójával szembe-száll! Tagadja, hogy az Övé. Semminek állítja a Nagyot, hogy ő — az ember, a Nagy nélkül senki — nagy lehessen. Tapossa a Nagynak törvényét és fölébe emeli a magát — a ma tiéd, élj, mulass — a megcsalt, elbukott Embert.

Ha a gyermek hűtlen, a szülői szív fájdalom-sabban szeret, ha a szerelmes csapodár, több álmatlan éjtel szerez a megbántott Hűségese, — ha az ember elbukott, Isten — régi és örök Barát — nem fordul el tőle, hanem sértett szeretete erős Hatalmával magához szorítja és keserősége szavai a szív mélyére hatnak. De minden igaz szerelemnek házasság a vége és jaj annak, aki e szent frigyet megszegi. Jaj annak aki miután az igaz lelki egybe-keles Pecsétjét elnyerte, még mindig hűtlenkedik! Tudjuk, hogy mi ennek a vége: elválás, örökös, gyászos elválás...

«És a te jó Lelkeket adád nekik, hogy őket oktáná...»

A kiengesztelés Jézus által lett, Aki békessége — ígért békessége jegyüül — elküldötte a jó Lelket. Azt, Aki jobb minden tanácsosnál a mi számunkra.

Imé a tökéletes szeretet megnyilatkozása! Itt van a gyermekek vigasztalása, a sötétben botorkálók Világossága, a tudatlanok Bölcséssége, a szegények Gazdagsága, az erőtlének Segítsége, a gyávák hősiége, itt van a dicső Tanácsadó, hogy oktassa az együgyű Embert...

...és mannádat nem vonád meg szájtól...»

Manuál Mi is ez a manna? Mézeskalács tör-

meléke. Ilyen a mi számunkra is az Igének ezer és ezer cseppnyi édessége. Mindennapra jut belőle s mindig elég annyi, amennyit markolni tudunk belőle. Ize: édes. Mindig édes.

Ez, mindennapi táplálékunk. Nincs másunk végnélkülínek tetsző pusztaságban, csak a Manna, az édes, a mindig hulló, az örökké jóleső Manna.

Az ajkak panasza nyílnak, ha nincs kenyér, ha nincs Manna, amellyel betömhethetünk. Kicsere-repededt, éhségtől gyötört szájak, epedve kiáltanak az éhség idején Manna után...

Ha csak egy napon is hiányzik lelkünk tápláló Mannája, nagy a panaszunk. De a Barát, az igazi jó Barát nem vonta meg ezt tőlünk.

«...s vizet adál nekik szomjúságukban.»

Mi lehetne enyhítőbb a pusztá tikkaadt vándorainak, egy korty friss víznél, amely váratlanul bugy gyan ki a nehézségek kemény kösziklájából? Es Ó jól tudta ezt. Láta bódult, szédült, fáradt helyzetűnket, keserűségünket ajkunk peremén: rekedt nyöszörgésünket az égető homokból rögtönzött betegségünkből és Vízet adott, örökké töltet. örökké gyógyító, örökké csobogó, tiszta Vízet...

(S.)

Isten titkai

Amit az Ur megtisztított, ne mondd tisztátalannak. Csel. 40.

Szép és követésre méltó Kornélius százados esete, aki a kemény és szigorú katonaelet mellett nem szügyelt imádkozni és jámbor életet élni.

Ő nem játszotta el a kegyelmi időt. Közledelet Istenhez, amit eredmény követett. Komolyan vette az örökkévaló dolgokat. Nem volt rest imádkozni és bőjtölni. Imáját meghallgatta Isten, mert őszinte, tiszta, kereső szívből fakadt.

Nem késkédedt az angyal parancsát teljesíteni. Péterhez küldött kettőt az ő szolgálai közül és egy jámbor vitélő embert.

Még mielőtt Kornélius küldöttei célhoz értek volna, Isten intj Pétert látás által, hogy ne mondjon semmit tisztátalannak, amit Ő (Isten) megtisztított. Ebből is láthatjuk, hogy Isten nem hagyja el a benne bízókat. Valószínűleg Péter nem ment volna el zsidó létére Kornélius házához, ha Isten nem intj őt előre. Péter szót fogadott az Úrnak és elment a pogány Kornéliusokhoz prédikálni.

A százados szolgálainak könnyű dolguk volt Péterrel, mert Isten mindent előre elintézett.

A prédikációra összejött pogányok elhitték, hogy Jézus az, akit Isten elküldött, hogy élőknek és holtaknak legyen bírója. Nem kételkedtek abban, hogy bűneinek bocsánatját veszi az Ő neve által mindenki, aki hisz Ő benne. Bárcsak napjainkban is hinnének így azok, akik még távol vannak Istentől. Gondolkozunk csak, hogy nem-e mi magunk is okai vagyunk ennek? Ha mi teljesen átadnánk magunkat Isten vezetésének még nagyobb dolgok történének az Ő dicsőségére. A mi menyeyei Atyánk csak hasznos és engedelmes eszközök által nyilvánítja meg magát.

Péter pogány hallgatói, az Ige szóléása alatt veték a Szentleket, mert hittek. — dicsőség az Úrnak! Különböző nyelveken magasztalták az Istent. — Halleluja. Ezen még a hívő zsidók is elámuldáltak. Itt kitünt, hogy Isten nem személyválogató.

Valaki kérdezhetné, hogyan lehet az, hogy Kornélius és a jelenlévő pogányok Szentleket vettek, dacára annak, hogy nem ismerték közelebbről Jézust és az Ő tanait.

Azok, akik Pétert hallgatták Kornélius házában minden kételey nélkül hittek abban, akiről Péter prédikált. Megvolt nálunk a gyermek hit. Elméjük nem volt tele modern dolgokkal. Nem okoskodtak, mint napjainkban sokan. A mennyei dolgokat nem lehet e földi véges elmével felfogni és szabályok által megmagyarázni. Isten gondolatai és útjai nem a miénk.

Ném régen buzdítottam egy tusakodót, hogy zörgessen erősebben áldásért. Azt felelte, hogy értelmileg hiszi és tisztában van a Szentlekre vonatkozó dolgokkal, csak érzésben nem tudja még hinni. Adja az Őr, hogy még sok tusakodó tudjon úgy hinni, mint Kornélius és a többiek, akik Péter prédikációja közben vettek a Szentleket. Adja az Őr, hogy a tusakodók igyekezzenek tisztán és szentül élni, hogy így aztán elyheressék az áldást. Fügvelük csak meg a gyermekeket, hogy milyen vakon bíznak a szülőkben. Oh vajha mi is Istenre tudnánk bízni magunkat teljesen s hagyánknak, hogy Ő vezessen minket a Szentlélek által, sok szép s dicső dolgot művelne általunk az Ő dicsőségére és országa építésére.

Kedves olvasóm, ha eddig még nem tetted a kezdet Jézus kezébe, hogy Ő vezessen téged, tedd időmre e sorokat olvasd s meglátod majd, hogy sok örömben lesz részed.

Mikor az Őr megáldott az ő drága Szentlekkével, az hittem, hogy én ezután állandóan örülni fogok. Később tapasztaltam, hogy harc és próba nélkül nem kapunk koronát. Rájöttem arra, hogy a lágy étel után jön a kemény eledel. Tapasztaltam, hogy az Őr ad erőt a próbák és kísértések elviseléséhez is, dicsőség az Ő szent Nevének.

Oh bárcsak tudnánk mindenben az Ő akaratára szerint élni. Adja a jó Isten, hogy még sok elességes bástyán lengjen a Krisztusi fehér lobogó.

MISSZIÓ-HIREK

Misszió-munkás jelentése

„Hiszen az Őr megváltottai megtérnek...” Minden jel az Őr Jézus közeli megjelenését mutatja, amikor eljö a választott népet magához ragadni. Ezt megelőzőleg az Ő népet kiválasztja és elkészíti. Viszont erendéve eszközöket rendel, akik szerte a világon hirdetik a Krisztusban való megváltást és kegyelmet, hirdetik Isten gyermekeinek a hűség jutalmát.

Ily célból tett útainkban, december végén meglátogattuk bakonytamási, rédei, suri, bakonyesereyi és csetényi testvéreinket. Biztattuk, bátorítottuk az Őr népet: megállani, kitartani híven a próbák, üldöztetések között is az Igazság mellett. (A felsorolt gyülekezetek nagy része üldözés alatt áll). Ezidőig állnak is szilárdan Úrnk oldalán, várva, míg az Őr megváltottai ujjongás közt Sionba mennek...»

A konferencia után, a kispestkörnyéki gyülekezetek közül a következőket látogattuk meg: Pestszenterzsebet, Budapest, Üllő, majd a dunántúli Várpalota, Őskü. Kapos községekben, illetve gyülekezetekben fordultunk meg. Várpalotán az elmúlt évben nagy áldások voltak, de most látunk a sok gyermekiességet és a nevelés hiányát. Ide emiatt több időt szenteltünk; tanítva azokat, akik ennek engedtek és együtt örvendeztünk az eredményekben. Őskün is időtünk néhány napig; többféle ügyeket rendezve igyekeztünk az itteni testvéreknek is elméletelére lenni. Ottlétünk alatt temetőnk is volt, mely alkalommal az élő-halottak felbressztésén fáradoztunk. Sokan voltak jelen. Végül Kapos községben hirdettük az Evangéliumot. E helyen van egy kis lelkijerés, de imádkozunk sokat a Dunántul ideeső részéért, mert nagy itt a lelkiötéség. Imáitokba ajánlva magunkat, maradunk testvéreitek az Őr igazságának hirdetésében.

Kalincskák M. és neje.

Bemertítés Debrecenben.

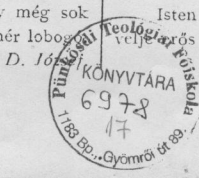
Elket vidító percek jutottak számunkra február 19-én, amikor egy kis csoport, szám szerint 14-en fehérruhában öltözve vallották meg nyíltan, hogy szükségese az Őr Jézus példáját követni és megkeresztelkedni (bemertkezni) jelpépeül annak, hogy a bűnnek meghaltak, de feltámadtak új életre.

A bemertítési szertartás Debrecenben az izraelita hitközség fürdőjében történt. A megkereszteltek közül 1 a konyári, 13 a hajduhadházi gyülekezet tagja.

Az új tagok közül heten már elpecsételtek a Szent Lélek által.

Isten erősítse meg a gyenge plántákat és nevelje az erős vihart álló fákká.

S. E. Debrecen.

Kivonat egy levélből

„...Először is a mi örömeinkről akarlak értesíteni. Az Úr csodásan működik s megáldja naponta azokat, akik hisznek Őbenne. Hallelujah, dicsőség az Ő szent Nevének!

E hó első napján az Úr elpecsételte K. tynót; 12-én egy törekvő asszonyt, 14-én egy fiatalembert (Ny. J. t.) (E kettő még nincs aláírva); 15-én pedig engem sok kísértésként megszabadított és elpecsételt az Ő Szentlelkével, Hallelujah, dicsőség a drága Megváltónak! És még vannak, akik tusakodnak érte.

Vigyetek az Úr elé imáitokban bennünket, hogy tartson és neveljen meg az Ő kegyelmében.

*Fléisch János Tamási
Tolna megye.*

Aláírt Kispesten

Aldott legyen az Isten! Dicsőítették megváltottait által! Azok által, akiket Jézus megmentett a kárhózatból és megmosott a legszentebb vérben...

Január 29-én vasárnap d. u. abban az örömben üdvözítettünk, mely a megváltottaké. 11 lélek tett e napon bizonyoságot az élő és munkálkodó Jézus Krisztus mellett, aki űket kihozta a bűn sötét éjszakájából.

Az aláírtás a kispesti Árpád-fürdőben, Kálincák Mihály evangélista által végeztetett el. Már folyt az istentisztelet, amikor megérkezett a kis csoport és a hallgatók s így megtelt a nagy imaház. Szép énekek, szavalatok, bizonyágtetelek, zeneszámok között Siroki tv. Jeremiás 22. 29; Ésaías 51. 21 alapján beszélt a krisztusi hívásról és a nála való boldogságról.

Szívünk hálával telt meg, látva a szép ébredést. Kérjük imáitokat a további áldásokért, hogy sok lélek találjon még üdvöt a Megváltóban. (S.)

Örömhangok Kiskörösről

„...Akkik könnyhullatással vetnek, vigadozással aratnak majd...» Zsolt. 126. 5-6.

Ezt mondhatjuk mi is, akik Kiskunhalason való hosszú időzésünkben sokat keseregtünk, nem látva otlétünk és sok próbáink „méltó” eredményét. Egyesek talán már a legrosszabbakat gondolták felőlünk és munkánk eredménytelenségéről.

Amít Halason nem, Kiskörösről végeztet el az Úr: 1930-ban, mint feleségem szülőfalujában s mint régebbi „hívősködés” színhelyén vágytunk az immár általunk bírt nagyobb világságról bizonyoságot tenni. Sajnos — akkor ez nem látszott sikeresnek... 1931 júliusában, — egy újabb látogatásunk alkalmával — már több esetben tartottunk összejövetelt és néhány érdeklődő is mutatkozott. Hosszabb ideig nem maradhattunk a Somogy- és Tolna-megyei munkaföld...

A szomorú halasi napok csak teltek, különböző jelenség nélkül. Végre az Úr útát nyitott a kiskörösi misszió megkezdésére. Mindnagobb érdeklődés nyomában Kiskörösről főként az ottani Cebe-

pusztán egyre nagyobb tömegek (100—150—200) jöttek az evangélium meghallgatására s rövidesen egy buzgó, imádkozó csoport alakult, akik forró könyörgésre leszálltunk az Isten Lelke.

Aldott napok voltak ezek. Minden nap hajnali órákig hullott reánk az újévi Zápor. Addig-addig, hogy 1933. január 10-től 22-ig 16-an (ma már 18—19-en) lettek elpecsételve a Szentlelk által. Január 20-án 10-en be is lettek mérítve és még jónéhányan, akik akkor nem nyertek alkalmat, várnak erre. A baptista testvérek közül is sokan elfogadták és megnyerték az áldást.

Az már természetes, hogy az ősi ellenfél sem nézhette ezt tétlenül. Ellenünk zúdította felbőszült hadait. Zajongó népcsoportok s alaptalan feljelentések nyomában az összejövettelt beültoták, engem veréssel fenyegettek, a gyülekezetet egy alkalommal feloszlatták. Hiába! A felgyújtott tüzet már nem lehet eloltani. S bár nekünk is mennünk kellett onnan, de az Úr vele maradt megmentett csapatával és legyen is vele minden időben.

*Testvéretek: Sárkány Zoltán és neje,
Szőkepuszta.*

Menyegzői ünnepélyek

Kispeszt: Január 25-én, az esti Istentiszteleten mindenki örült, de talán mégis leginkább Fekete Pál és Scherz Margit testvérek. Miért? Azért, mert ők ültek a „vádliotak” fehér székeiben. Hűséget fogadtak egymásnak, nem most, már régen. Csak most vált valóra egy többéves álom. Így voltak ők boldogok. De mi sem maradhattunk el az örömben. Kívántunk sok jót a fiatal párnak: Alulírott Ámos 3:3 szerint, kölcsönös megértést a hosszú úton; az énekkar, zenekar, szavalók serege, más-mást, sok szépet. Miután az egybekelés megtörtént, kimentünk a menyasszony- immár új asszony-ék házához, ahol reggelig tartó szent örömkömben üdvözítettünk. Béke és áldás a fiatal páron! (S.)

Árpás: Január 26-án örömmel jött egybe a mórliczhidai és árpási testvérekből alakult gyülekezet, hogy részt vegyen, Szijártó József árpási és Borus Mária özv. Márki Istvánné) tisztafüredi, illetve kispesti testvérek egybekelésén.

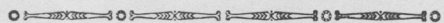
Az esti órákban Szijártó testvérünk lakásánál, vagy 100 főnyi hallgatóság előtt, Efézus 5. 22-33. alapján, először is Bors tv. beszélt, rámutatva a férj és feleségnek egymással szembeni kötelességeikre, ismertette a házasság eredetét, igazi rendeltetését. Több kérdés és figyelemterítés után, melyek a családhoz tartozó gyermekekhez irányultak, áldástkérő ima közben megtörtént a felek egybekelése.

Ezután Sipos István tv. Mózes 1. 6, 2-8 alapján ismertette a megtérés szükségességét és e hitelenségben sínylődő község népét igyeckezett Krisztus lábaihoz vonni.

Végül Paizs József atyánkfia tett bizonyágot megtéréséről és Titus 2. 11-14. szerint, Jézus vére és érdeme által szerzett isteni kegyelemről beszélt és ismertette, hogy csak Jézusnál van az igazi boldogság és béke.

Legyen dicsőség Istennek azért, hogy ezen első árpási menegzőnk alkalmat adott arra, hogy sokan hallhattak Jézus megváltó szeretetéről. Az Ur áldását kívánjuk az új párra és az elhangzott igék-re, hogy teremjenek sok jó gyümölcsöt Urunk dicsőségére.

Bors Lajos.

Bizonyságtételek

Ő megmentett!

Hálátlan gyermeke volnék Istennek és követője Jézusnak, ha elhallgatnám, mit tett velem. Sőt indítva érzem magam azok seregéhez tartozni, akik azt állítják, hogy Jézus a legjobb és legnagyobb Orvos.

Hét évig szenvedtem súlyos idegfabajban, tehát addig, amíg 1929. évben el nem kerültem az Isten Gyülekezetébe. Azzal az elhatározással léptem át a küszöböt, hogy ha ott meggyógyulok Jézus fevére által, úgy teljesen odaszentelem magam szolgálatára. Két hónap mult el különösebb változás nélkül. Ekkor eljön hozzánk N. N. atyánkfia, aki hitre buzdított és imádkozott érettem, az írások szerint megkenve olajjal. A testvérek is egysikkarattal kérték meggyógyításomat az Urtól és csoda történt! — abban a pillanatban meggyógyultam.

Kisfiam két évig súlyos bélbetegségben sýnlődött: elvittem, őt is a gyülekezetbe. Ekkor egy másik vendég prédikátor kente meg és imádkozott érte az Ur nevében. Szükségtelen is volt már más orvost igényelnem. Mindezekért — valamint azért is, hogy Szent Lelkével megáldott — dicsőítem Megmentőm nevét mindörökké!

Horváth Jánosné Várpalota.

Jézus az Orvosom!

10 évig szenvedtem súlyos betegségben. Amikor Jézus csodálatos munkájáról hallottam, himni kezdtem, hogy engem is megtud gyógyítani és elmenteni Hozzá, mint az orvosok Orvosához és teljesen meggyógyultam, mert az Ő vérében csodás orvosságra lettem. Áldott legyen az Ő Isteni szent neve anná, i. inkább, mert a Szent Lélekkel is megáldott, amiért dicsőítem, magasztalom!

Tuska Lászlóné Tápíószentmárton.

Krisztus feloldozott!

Rabja voltam a dohányzásnak, s azt véltem, hogy sohasem szabadulhatok tőle. Utolsó filléremet is odaáldoztam, sőt zúgolódtam. Istent káromoltam, ha bínyom volt, vagy ha a legkisebb dolgot felháborított. Krisztus feloldozott! Most, hogy Néki szolgálok, magam is csodálkozom e nagy változáson, de mások még inkább, akik a pipáért már úgy megvevették, hogy rák se akartak nézni. Most boldog vagyok az Úrban. Azt mondják, hogy a színiem is jobb azóta. Igaz! Hiszen attól kezdve Jézus lett mindennem. Ő orvosol minden bajjamban. Sok

betegség volt már bennem, de Jézus valamennyiből kiimentett. A mult év augusztus 28-án Szentlelkével is betöltött, amiért áldassék dicsőségés kegyelme!

Brajnovics József Várpalota.

Szemem gyógyulása!

A mult év augusztusában favágás közben jobb szemem erősen megsérült és vér borította el. Szörnyű ütés volt ez. A kísértő belülről és kívülről támadott: «Most megvakulsz!» De én bíztam az Úrban. Könyörgéseinket Isten meghallgatta, mint Jézus megígérte. Máté 21. 22. És most boldogan dicsőítem az Urat az Ő hozzám való jótéteményért: szemem teljesen meggyógyult.

Tuska Istváné Tápíószentmárton.

Jézus, mint professzor.

Hosszú ideig súlyos betegségben sýnlődtem. Orvosokhoz jártam, de ez mit sem segített rajtam. Csak amikor megtudtam, hogy Jézusnál gyógyulhatok meg, örvendem legjobban, hogy nem hagytam magam megoperálni, emberektől, mert Ő elvégezte ezt bennem. Férjem is beleegyezett így könnyen és hamar megkeresztelkedtem. Gyógyulásom után 10 napra a Szentlélek pecsétjét is elnyertem. Most boldogan dicsőítem az Ur Jézust mindörökké.

Klenovszki Mihályné

Segítségem az Úr.

11 évig különféle betegségek uralkodtak életemben. Férjem hordozott orvosokhoz, bele is kerültem már egy kis vagyomba, de hiába. A háboru kitörésekor, mikor férjem is elment, megkerestem még egy komolyabb betegséget és ez a többihez hozzájárulva, újból gyötört 13 éven át. Elhatároztam magamban, hogy addig megyek, míg oly orvost nem találok, aki meggyógyít. Jártam is sok orvoshoz és tanárhoz, csak fölfelé nem tekintettem. Mikor belefáradtam az emberi segítség keresésébe hallottam valamat az Ur Jézus követőiről és midőn egy alkalommal elmentem hozzájuk, az Úr felnyitotta szemem és megláttam, hogy ott Isten van jelen s miután érettem imádkoztak, csodásan meggyógyultam. Hallelujah.

Ezóta a betegségemnek nyoma sincsen. Helyette a szívem megtelt Isten iránti szeretettel, Most szeretném belekialtani az egész világba, hogy minden beteg és boldogtalan Jézusnál találhat segítséget. Dicsőíttessék áldott szerelmes Orvosom!

Földvári Józsefné

Tápíószentmárton

Szentlélek vezetése alatt.

Hogy Isten útjai kifürkészhetetlenek és akaratát sokszor nem a mi akaratunk, tapasztaltam magamon, mert oly változásokon mentem át életemben, amelyre soha nem gondoltam és azok csak Isten akaratával történhettek meg.

Az első jelentőségteljes változás 1930. év augusztus 20-a volt, mert megtérésem és egy lelki

közösséghez való tartozásom jelül e napon Ietlem bemiterte. Ettől a pillanattól kezdve tíz évig mint öntudatos keresztény éltem. Megvoltam elégedve magammal. Nem éreztem fogyatékoságomat, sőt sokszor önelégülten dicsértem meg magam buzgóságomért. De jött egy nap életemben a részemre öröklő emlékezetes 1930 december 24-e, amikor először léptem át az Isten gyülekezetének küszöbét, hol egy nyájas arcú, fehér hajú férfi (Rároha testvér) így üdvözölt: «az Úr áldjon meg kedves barátom.»

E pillanattól kezdve lelki nyugtalanság gyötört és bárnit tettem mindig eszembe jutott az amit az említett estén hallottam és amiről velem beszélték.

A csodás gyógyulások nagy hatással voltak rám. Amulva szemléltém azokat a jeleketeket, mikor a sánta mankóját eldobta és meggyógyulva lábra állt, vagy amikor gyógyíthatatlan betegeket mondott szent vedő örömjongva kiáltotta: meggyógyultam, meggyógyultam.» Beteg voltam én is. Kínzó lábfájás gyötört 8 éve, de még sem mertem jelentkezni, hogy meggyógyulásomért a jelen levő testvérek imádkozzanak. Ugy gondoltam, meggyógyulok akkor is, ha itt hátul a padban könyörgök az Úrhoz. Csodálatos. Jézus meghallgatta könyörgésemet, mert egy alkalommal, amikor lábamat kinyújtottam és gyógyulásért könyörgtem, éreztem Isten erejét és meggyógyultam.

Ez az eset csak örömcím kezdete volt, mert ezután következett ennél még nagyobb is. Három esztendő eltelte után 1933. január 6-án a naptár szerint vízkereszt ünnepén megkóstoltam a pünkösdi tűz erejét és az Úr betöltött Szentlelkével és homlokomra tette az elpecsételést jelét.

Boldogságomhoz már nem hiányzik semmi. Itt e földön megízleltem a menny örömeit, amelyért disérem az Istenlétet még élek.

Olle Gábor Kispeszt

«És nem árt nekik»

Mult év november hó 21-én történt, hogy a kamrában a sok üveg között az ecetes üveget kerestem. Hiába szagolgattam az üvegek tartalmát nem tudtam megállapítani, hogy melyik üvegben van az ecet, kénytelen voltam kóstolás útján megkeresni az ecetet. A sok üvegek közül az egyikben azonban lugkó volt, amelyről én nem tudtam. És gyanútlanul emeltem a számhoz az üveget. Abban a pillanatban amikor a számba került az üveg tartalma rögtön megéreztem, hogy lugkó, de már késő volt, mert az egy korty lugkóoldat összeégette számomat.

Ijedten futottak segítségemre a házbellek és látva szenvedésem tejjel akartak itatni. Ezen a napon éppen böjtöltem és nem fogadtam el a tejet, hanem bevonultam imádkozni és Jézust hívtam segítségül.

Az orvosok Orvosá meghallgattam imámat és meggyógyított, mert estére a fájdalom elmult, sőt enni is tudtam. Istené legyen a dicsőség.

*Balázs Erzsébet
Mezőberény*

Elpecsételve

«Boldog újévét» szokták így köszönteni újév első napján az emberek egymást. Nekem ki e soroktól mindenkinél jobb és boldogabb új esztendőt hozott az új év első napja, mert a legnagyobb kincset amit egy földi ember kaphat, nyertem el.

Ez év január hó 1-én délelőtt a békési gyülekezetben az Istentisztelet alatt az Urnak Szent Lélekével elpecsételtem, melyért legyen dicsőítve Isten örökké.

Enyhez hasonló boldog új esztendőt kívánok mindazoknak, akik epedve várnak a Szent Lélek alázásallására.

*Fehér Józsefné
Békéscsaba*

A vér, mely gyógyít

Csak nagyon csekély mértékben rovom le hálaamat Jézusnak, az én Orvosomnak azzal, hogy e helyen bizonyosságot tesz az arról, amit Ő velem tett. Bensőmben azonban szavakkal ki nem beszélhető, boldog érzésekkel dicsérem Megváltómat azért, hogy engem meggyógyított.

Tizenöt évig szenvedtem gyomor, vese és szívbajban, de mikor megismertem Jézust, először lelki orvosomnak, ugyanakkor megtaláltam benne az én testi betegségem gyógyítóját is.

Lelkem és testem megújult az Ő vérenek szöveségében.

Olle Gáborné Kispeszt

A gyomorbetegét is.

Isten dicsőségére, mások épülésére, szívemből fakadó őszinte hálával emlékezek meg Isten csodás szeretetéről, irgalmáról, melyet velem éreztetett.

Még csak 9 éves gyermek voltam és már gyomorbeteg voltam. Soká, 24 éves koromig hordoztam betegségemet, de amikor megtaláltam Jézusban a testi és lelki betegnek reményességét, megszabadultam szenvedéseimtől, mert Ő meggyógyított. Férfjem, ki nem jó indulattal viseltetett velem szemben megteréséért, súlyos kereszt volt számomra. A kereszt azonban nem soká törte vállamat, mert élettársam, ki Jézusért üldözött, Jézus által legyőzetett és ma velem együtt dicséri Istent.

Kókai Pálné Tápiaósp.

Értesítés

Szöveségi és gyülekezeti ügyekben, minden levél, új szöveségi titkárunk, Tomi József testvér címére, Pestszentlőrinc, Rákóczi-út 14. alá küldendő.

Központi küldemények, Sebestyén István címére, Pestszenterzsébet, Álmos-uca 62. alá irányítandók.

Ötthonunk részére szánt adományokat Varga József tv. címére, Kispeszt, Eggert-uca 94. sz. alá kérjük küldeni.

Gyászjelentések

Kispest: December 17-én temettük menházunk egyik lakóját, Szabó Márton, 84 éves, öreg testvérünket. Szeretetünknek jelét adva, a gyülekezet tagjai közül többen megjelentek a kispesti temetőnél, akik előtt Lakos József atyánkfia, vendégpredikátor hirdette az alkalmi igéket, János ev. 6. 43-44. alapján. A jelen voltak meghatva szeretek tudomást a halál ismételt munkájáról, de különösen Krisztusnak feltámasztó hatalmáról és megnyugodva zengték a halál fáradt himnuszait. Az elhunyt élettársa, akit az Úr vigasztaljon meg, szintén az otthon lakója.

Gomba: Mély szomorúsággal érintette özv. Bicskey Elekné testvérünk családját az által, hogy hosszas betegsége után, búcsút mondott a sironnemi életnek és elszállt szebb, jobb haza felé... A nagyszámú hallgatóságunk, Kurgys János, tápiószügyi prédikátor tett bizonyoságot és alkalmi igékből merítve szavait, biztosíthatott minden Jézusban hívót az örökélet reményésége felől. A jelen voltak könnyezve hallgatták az élet evangéliumát és megborzongtak a halál kérelhetetlen erejét látva. Bár adná Isten, hogy eme egynek testszerinti halála, sokak lelki feltámasztását jelentené az igaz Megváltóban. Urunk vigasztalása maradjon a megszorodott gyermekeken és rokonokon.

Kispest: Február 2-án a Szeretettotthon másik lakója, Bali József tv. mondott búcsút, illetve lett elhantolva a kispesti temetőben, amikor a szépszájú hallgatóság jelenlétében Siroki István tv. Zsolt. 104. 24-33. alapján figyelmeztetett mindenkit, hogy használjuk ki a jelent. Az elhantolt 79 évet töltött a földön, de csak rövid egy-két évet szentelhetett Jézusának, mert akkor ismerte meg őt. Boldog, ki átadja magát Urának e földön, az örömmel megy át a „Jordánon”.

Énekarunk énekei adtak meleg visszhangot a menyeyi kar énekeire: „Egy vándor hazaérkezett.”

Budapest: Sokat szenvedett és egy budapesti korházban elhunyt Makai Sándor (26 éves) testvérünk — aki legutóbb a székelyszatjai körzetnek volt missziómunkása és prédikátora — január 26-án kísértük ki a rákoskeresztrti temetőbe, hogy testét átadjuk az anyaföldnek. Lelke azonban ahhoz ment, akinek szolgált. Munkája itt maradt, de követi is őt. Felesége, és 3 kicsiny gyermek siratja. Egy fiatal hős gyors pályafutása. Az Igét, a halotasháznál alulirott Jelenések 3. 5. alapján hirdette kiemelve a győzők jutalmát. A temetőben Kalincsak Mihály tv. szolt az összegyűlt néphez a Jézus feltámasztó hatalmáról. Végül Gábor Imre tv. mondott záróimát. Urunk vigasztalja meg a bánatos családot. (S.)

Öskü: Hosszas szenvedés és sok próba után, az Úr haza szolgáltotta Svinger J.-né testvérünket. Élete csupa küzelemből állott, de őt a hűség koronázta; nem tágtított Jézusától. Temetése Február 8.-án volt, amikor nagyon sokan, közel 300-an

— jelentek meg, hogy komolyan hallgassák meg az Úrnak evangéliumát. Mint szokásos errefele, a temetés előtti esteken is összejöttek virrasztani, amikor is volt bőven alkalom az igét hirdetni, minek nyomában többen kezdték ébredezni. Köztük az elhunyt eddig megtérletlen férje is.

Testvérünknek, akit halála előtt meglátogatunk, egyedüli vágya volt hazamenni az Úrhoz.

Imádkozunk és vigyázunk, mert nem tudjuk, mikor kell megjelennünk a nagy Bíró előtt.

K. M.

Lajosmizse: Szomorú nap virradt Lajosmizsén Meidger testvérünk családjára február 18-án, mert az édes anya kihült testét magába rejtő koporsó mellett körül venniök.

Egy édes anya szeretett Meidgerné testvérünk költözött el a jobb hazába, hogy hűségért elvegye jutalmul a fényes koronát. A szakadás nem csak a férjnek és a két kis árvának, hanem a lajosmizsei testvéreknek is fájt, mert egy megszokott kedves arc tűnt el szemünk elől és helye üres maradt a gyülekezetben. Testvérmünk bár sokat szenvedett, de panasz nélkül hordta keresztjét és utolsó lehelletéig hű maradt Jézushoz.

Temetésén úgy a gyászoló család házánál, mint a temetőben sokan megjelentek. A közel 250 főnyi figyelmes hallgatóság előtt a háznál Tomi József a temetőben pedig Lakos József testvér hirdették Isten igéjét. A hallgatóság figyelmet felhívta az idő gyors mulására és a halál közeledésére. Továbbá rámutattak arra, hogy Isten nélküli élet az örök kárhozatra vezet, míg az Isten szeretők és felők egykor fent a mennyben fognak örvelezni Jézus sal.

Az árvákat és a férjet Isten vigasztalja meg. Tomi.

Ocsa: Megrendítő volt látni a stró gyermekeket és gyászoló feleséget, Sallai András testvérünk koporsója mellett! Egy szerető, de immár hideg szív fektűt a koporsóban, melynek jóságát nehéz nélkülözni. Még ha zord lett volna és kemény — akkor talán könnyebben, de így nehezen és fájdalmasan...

Február 23-án a hóhullásos délutánon hatalmas emberáradat lepte el a sárgahomokkál beszőrt udvart és az ucsán sem maradtak kevesen. Csendes némaságban, némánhulló könnyek beszéltek a szívke résztvétezésre felől. Ima után fájdalmas ének, majd Siroki I. kispesti tv. Zsolt 89. 48-49 alapján intézett felhívást az élőkhoz, hogy kövessék hitében az elhunytat és vehessenek hasonló jutalmat. Karének hangzott: «Ha földi szenvedés, munka után átmegek kebledbe égi hazám...»

A temetőben Tomi József tv. Jel. 3. 5 (?) alapján búcsúztatta a hozzátartozókat a szeretetteljes férj, apa, rokon és különösen lelkítéstvértől.

Több közös karének után Kánai György tv. imája után előbb a gyászos házhöz, később vissza Kispestre mentünk, hogy egy emlékekkel több fűzőn minket a közös jövőnkhez. A kegyelmes Jézus vigasztaljon meg minden gyászolót.

(S.)

IFJÚSÁGI HARCTÉR

Felhívás az ifjúsághoz

A Kispest és környékbeli ifjúság, f. év március 15-én, délután 5 órai kezdettel, a kispesti imaházban ifjúsági ünnepélyt rendez, mely alkalommal találkozni egymással a fiatal harcosok. Gazdag programmal lesznek megelvezve a jelenlevők.

Ezúttal minden gyülekezet ifjúságát és mindenkit szeretettel meghívunk.

az ifjúsági vezetőség.

Márciusi vágyódás

*Íjjú testvér! Tudsz még várni?!
Bűnt pártolni, paróldni?!
Gyűljön ének harcidalba,
Márciusnak idusába.*

*Pattanjon ki égi szikra!
Harcba testvér! Ki a sikra!
Vívjunk csatát, dicső harcot!
Márciusi szabadságot!*

*Ostromoljuk meg a várat,
Mely a lelkünk ellen támadt;
Gyűjtsünk erőt imaszárnyon...
E március régen vágyom!*

*Égjen lánggal pükhösd tüze!
Táborunkban Isten keze.
Csak előre, rajta, rajta!
Nyertes csatát márciusra!*

*Édes Atyám, jó Istenem!
Bűnt bocsátó nagy kegyelem!
Erősítsd meg karjainkat,
Tüzesítsd jel nyilainkat!*

*Kardunk éle legyen éles,
Szavunk, mint a méz: oly édes.
Szaggasd el a gonosz jármot,
Adj március: szabadságot!*

*Szabadságot e kis népnek,
Szabad folyást szent Igédnek...
Hadd térne meg minden bűnös!
E március volna büvös!*

*Lágyítsd meg a köszveket,
Alázd meg azt, ki ellened.
Újulna meg magyar hazám
S volna boldog, mint Kánaán!*

*Volna bőség, gazdag hebel!
Küöltve az égi kehely...
Áldás, béke ill, honolva
S végre boldog a nép volna!*

*Íjjú! Ne várj, bontsd ki zászlóid!
Halászl! Vess ki minden hátold!
Íjjú, öreg, kiesiny — nagyja,
Volna jógya márciusra.*

*Ereszkedj le térdreidre!
Imádk szálljon fel az égbe!
Egyes tűzről sorozatra,
Szentlélekért tusakodva.*

*Égi nyelvek, nagy szeretet!
Áldd meg Atyám e nemzetet!
Új nyelv, új szó! Boldog hazá
Csak így lehet márciusra!*

Andruskó Sándor Kispest.

Az én utamról

(Képlet.)

*Az én útamon már tíz éves koromban
Világosságához, a világnak — juttattam...
Ott útlevélet is akartam váltani.
Lebeszéltek: 'Erre neked még kell várni.'*

*Ekkor az életsors más városba hajtott,
Ahol már nem láttam a világosságot.
Sötétség népevel együtt kiboroltam,
Lelkielédelt a Sától koldultam.*

*Eltelt így néhány év, utam visszahozott.
Az élet Napsjénye magához szólított.
Itt kiállított az én útlevélem,
Iratott a Vérrrel, mely folyt a keresztben.*

*Itt található az életnek Forrása,
Melynek ide vizét sok lélek nem issza.
Én sem ihattam még közvetlen belőle,
Emberi gyengeség akadályozott tőle.*

*Ekkor egy ismerős a Forráshoz jutott
S jó vízből inni, engem is elhívott.
Igértelet tettem s vele el is mentem
S mit ott kaptam inni, felüdített engem.*

*Figyelmeztetésre, útlevélem néztem:
Meglepődve láttam: Pecsét rajta nincsen!
Istenhez fordultam: 'Halld meg kéresemet,
Nyomj útlevélemre hiteles pecsétet!'*

*Többször kellett kérni. Kértem, míg nem kap-
[tam.
Di mikor megnyertem, oh mily boldog voltam!
Nem magyar nyelven — s bár sok'se tanul-
tam, —
Istenem mennyei nyelven magasztaltam!*

*Ez volt az Pecsét, mit Istentől nyertem.
S e nagy kegyelemnek ma is örövend lelkem.
Amde ezt az áldást mások is megkaplák,
Kikkel együtt járom Krisztus keskeny útját,*

*Mennyfelé az utunk, örvendezve járunk,
Mert a teljes Irást hirdetik mindünk.
Istennek országa nem áll csak beszédben,
Hanem Szentlélekben, Isteni erőben.*

*Utunkon boldogság, béke áradozik,
Mert itt a Szentlélek szele illatozik.
Ki itt jár, nem álmos és Hallaluzdik.
Ilyen úton járni ki nem kívánkozik! (?)*

*Aki ezen útra akar visszatérni,
Annak útlevelet kell Istentől kérni.
Erre még külön kell kérni a Pecsétet.
A Jézus ígérte lelki keresztiséget.*

*Most még, aki kér, kap s aki keres, talál,
De ez kegyelem és nemskóra lejár.
Ha erről nem tudtál, most siess, szerezd meg,
Hogy velünk mondhasd a kilencedik verset.*

Patrik Gyula Kispést.

Bibliai kérdések

I. (Beküldőtc Zaveczki Margit, Mucsony.)

1. Hol található Adinó Esujta? (régí).
2. Hol van a bibliában «Kina» szó (régí).
3. Adámtól fogva, ki volt a hetedik ember és hol van megírva?
4. Hol találkoznak e szóval «Us»??
5. Hol van megírva: «Aki hozzám közel vannak azokban kell megszenteltnem»?
6. Kinek kiáltották öld meg őt?

II. (Beküldőtc Tuska László Tápiószentmárton.)

1. Melyik király uralkodott 7 napig?
  2. Ki törte össze az ércékígyót, melyet Mózes csinált?
  3. Kinek neve különbözött atyjától egy betűvel?
  4. Melyik királyfi volt 6 esztendeig elrejtve?
  5. Hol ír a biblia hitelhagyottakról?
  6. «Aranyfej» szó hol található?
- A legelső megfjéjtó, aki valamennyi kérdésre választ küld (megjelölve a pontos bibliái helyeket) egy vászonkötésű Üdvözítőnk dicséretei, vagy egy «Mennyei hangok» című énekkönyvet kap ajándékba.

Az 50 számban közölt kérdések megfjéjtése:

1. Márk ev. 15, 34.
  2. Mózes I. 16, 7; 20, 1; 25, 18; Mózes II. 25, 18; 25, 22; Sámuel I. 15, 7; 27, 8; Királyok II. 11, 6.
  3. Timótheus I. 5, 3—5; Lukács 2, 36—37.
  4. Lukács 1, 6. vers.
- A «régí» szó át nem dolgozott, az «ujj» szó át-dolgozott Károlyi-féle bibliát céloz.

Megfjéjtették: Tuska László Tápiószentmárton, Páltfy János Románia.

Egy kérelem

Mint nagy idegbeteg ember, kérem az Apostoli Hit olvasóit, foglaljanak **ímádkba**, mert kibeszélhetetlen kínokon megyek keresztül: az egész idegzetem beteg és leírhatatlan kínjaim vannak és még gondolkodni se tudok úgy, mint kellene.

Isten irgalmas volt hozzám és megértette velem, hogy csupán Nála nyerek gyógyulást. Aldásék, hogy ezt már részben érzem is. De szeretnék teljesen meggyógyulni, mivel olvasok az Apostoli Hitben csodás, imaáltali gyógyulásokról. Így én megkérem, még a Vízöntői testvéreket is az érettem való imára, hogy Isten Neve szenteltesék meg e betegségből való meggyógyulásban is és még kínjaim rettenetesei. Vágyom arra is, hogy Isten Lelke betöltsön. Segítsetek ezekért imádkozni.

Csekély testvéretek:

Prokájti Sándor Tard, Borsod-megye.

Szerkesztőüzenetei

Tuska L. T. szentmárton: Köszönöm a bizonyítételeket. A bibliái kérdések közül vannak. Máskor, de most is írjad oda egyuttal a választ is, vagyis a megfjéjtést. Küldjed be postafordultával, mert így félreértés is lehet. *V. B. Hódmezővásárhely:* Szeretném, ha mást küldenél be a b. helyett. *H. E. Besaba:* Rövidebb és velősebb verset szívesen közlünk. *B. M. Piltis:* Még nem telt el a tizedik esztendő. *H. I. Kispést:* Egy kis türelem és igyekezet! *Z. M. Mucsony:* A bibliái kérdések jók. Verset küldhetnél másikat, mert az ítlévőkkel nem tudok sokra menni. *V. F. Kispést:* Talán később. *K. A. Ócsa:* Egy kis rendezni valónk van előbb. *N. F. Békés:* A legközelebbi lapha szorult. Addig lesz idő jól átvenni. *Üdv. Helyreigazítás:* Az előbbi 51. sz. laphan a Riadó c. versben a «pénzzel» szó helyett «páncél» helyezendő. *Az Üdvözítőnk dicséretei* énekeskönyv. 1 P. és 1.40 P. árban a szerkesztőség (Kispést, Brandtner Pál-u. 3.) címén megszerezhető. *A Késői eső* c. füzetecske 10 fillér árban megrendelhető ugyanott. *Sz. J. Felsőgalla:* Most nem kerülhetett bele s még át kell fé-sülni. Baráti üdv.

Bocs Lajos tv uj címe: Bakonytamási. Veszprém megye.

Előfizetések

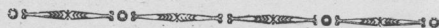
Január hóban:

Kispest: Pilinyi-Erzsébet, Lázár Szilárdné, Dömötör Mihály, Schercz Jakab, Citros Mária, Stébel Zsuzsanna 5.—5.— P. Andruskó János, özv. Németh Nándorné, Elekes Jánosné 2.50—2.50 P. **Debrecen:** Bubernyák Jánosné, Szigeti Róza, Bihari Róza 2.50—2.50 P. **Konyár:** Szőlősi Ferenczné 2.50, Pallás Józsefné 1.25 P. **Hajdúhadház:** Fazekas Imre 5.—, Vajda Józsefné 2.50, Kiss Lajosné 2.50 P. **Békés:** Szűcs Mihályné, Illyés Ferenc, Sós Istvánné 5.—5.— P. **Felsőgalla:** Bak Lajosné, Polveth József, Tamók Pál 5.—5.— P. **Tápiószentmárton:** Balogh Sámuel 2.50 P. **Bakonycsernye:** Bajza István, Szivtek Ferenczné 2.50—2.50 P. **Kiskúnhalas:** Bodicsi Erzsébet 7.— P. **Szuhakálló:** Simon Lajos 5.—, Kluzsa Józsefné Izsóf Pál, Henyecz András 2.50—2.50. **Künszentmiklós:** Tóth István 5.—, Bernáth Andrásné 3.— P. **Óskü:** Hornyák János 2.50 P. **Cegléd:** Lakos János, Adámi Józsefné, Madurka Mária 2.50—2.50 P. **Pilis:** Duhaj János 2.50 P. **Vasdínyre:** Kustván József 5.— P. **Darány:** Samu Istvánné 5.— P. **Dunapataj:** Kiss János 2.— P. **Kapoly:** Poth Sándor 5.— P. **Recsk:** Borsos Lajos 3.65 P. **Romániából:** Cserni György 6.50 P. **Amerikából:** **Detroit:** Kondákor Eszter 7.—, Steve Florek (többek részére 28.45) Julia Bozeró 7.04 P. **Cleveland:** Szuhan tv.ék. Tóth Béla, Kossuth Ferenc, Póser Rudolf, Kőrösi András részére egyenként 7.10—7.10 P. **Chicagó:** Buhenuer János 8.51 P. **Philadelphia:** Mrs. Kalapaty, Erben Ferencné Kirst Erzsébet (Jugoszlávia) részére 7.58—7.58 P. **Witherbee:** Cseh Ferenc 1935. évig szóló előfizetése 19.60 P.

Február hóban:

Kispest: Simkó József, Balla Sándor, Németh Imréné, Lencse Ferencz 5.—5.— P. **Pestszenterzsébet:** Radics Péter, Rác Mihály 5.—5.—, Bíró Etel 2.50, Kukavec Gáborné L.—, Kukavec Mártonné 1.— P. **Tápiószőlő:** Nagy Illés 2.— P. **Felsőzeleste:** Balázs Dénesné 4.90 P. **Cegléd:** Górn Mihály, Klébert Ferenczné, Viktor György, Lakos János, Détári Istvánné 2.50—2.50 P. **Szeged:** Vass Rózsika 4.90 P. **Pécel:** Márkus József 2.50 P. **Künszentmiklós:** Kiss Lajosné 2.50, Szlama István 5.— P. **Ocsa:** Sallay Ida 2.50 Adományok: Kalinscák Mihály 15.—, Nedeliczki János (Canada) 25.40 P. Amerikai előfizetések: **Carson-City:** Joe Kovács 7.— P. **Canton-** Culik Julia 7.61 P. **Cleveland:** Majsza V. tv.ék 28.45 P. (Többek részére. Levélben nyugtázzuk névszerint.) **Roches-**

ter: L. S. Oláh saját részére 7.—, S. Oláh János, Sztankó István, Oláh Sándor, ifj. S. Oláh László részére 5.—5.— P. **Wooster:** Dohy Pál 7.04 P.

Figyelmeztetés!

Minden gyülekezetet óva intünk, mert az utóbbi időben sokan vannak a célnélküli bolyongók, akik igazolvány nélkül járnak helyről-helyre és kihasználják azokat, akiket csak lehet.

Ezek rendszerint azt állítják, hogy ők rendes tagok és elsőrőlják «hívó» ismerőseiket. De tudjuk meg, hogy egy rendes tag nem megy el gyülekezetből egy napra sem, hogy ne kérne pásztorától igazoló levelet. Ennélfogva ilyenekért jót nem állunk.

Mások barátkozók és törekvők képében járnak. Ezekre nem kevésbé kell vigyázni és óvatosnak lenni velük szemben.

Kimentéseket ne fogadjunk el. Tanulja meg mindenki a rendet és kérjen igazolványt, melyet le is kell bélyegezni a gyülekezet pecsétjével.

Testvéri szeretettel: az előjáróság.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

a következők: Egyesült Államokban 1 dollár 25 cent, Kanadában 1 dollár 50 cent, Romániában 125 lei, Jugoszláviában 60 dinár, Csehországban 36 ck, Magyarországon 5 pengő.

Előfizetések, adományok az alábbi pontos címre küldendők: Varga József Kispest, Eggert-u. 94. sz.

A levélben küldött pénz leginkább elveszik, ennélfogva az előfizetéseket és minden pénzt szíveskedjenek a kedves előfizetőik postautalványon küldeni.

Lapunkkal kapcsolatos levelek (bizonyágtételek; versek, bibliai fejtegetések, misszió-jelentések) szerkesztő címére (Siroki István, Pestszentlőrinc, Dugonics-ucca 5.) küldendők.

Reklamációk, segédszerkesztőnk címére, Kispest, Eggert-u. 94. alá küldendők. Mindezekre szeretettel hívjuk fel testvéreink b. figyelmét.

Felelős szerkesztő és kiadó: **Siroki István**
Segédszerkesztő: **Varga József.**
Kiadja az Isten Gyülekezeti Szövetsége Magyarországon, Kispest, Brandtner Pál-u. 3.

Nyomatott: Faragó Imre köznyomdájában, Kispest, Üllői-út 85. szám alatt.